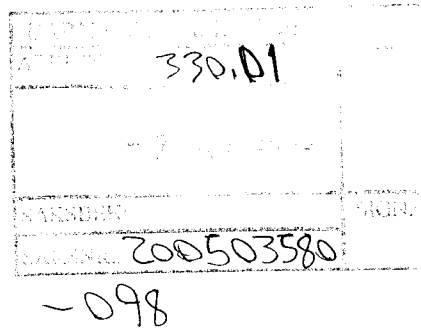

Barne- og familiedepartementet

Deres dato:
07.09.05

Deres ref.:
200502756-/ACDS

Vår ref.:
2005/1269/MEJE

Arkivkode:
113

Dato:
04.11.2005

HØRINGSSVAR VEDR. REVIDERT RAMMEPLAN

Den reviderte rammeplanen fremstår som en bruker- og lesevennlig plan. Mye "fyllstoff" er tatt bort, og vi mener at den på denne måten vil bli lettere å implementere i barnehagene.

Det er allikevel noen vesentlige svakheter med den. Planen sier veldig lite om viktigheten av å ha utdannede førskolelærere i barnehagen. Det står enten *personalet skal, eller barnehagen skal....*

Fokus på førskolelæreren sin rolle som en kvalitetssikrer i barnehagen er ikke fremhevet. Man kan mistenke noen for bevisst å skrive på denne måten for å nedtone viktigheten av godt utdannede fagfolk i barnehagen. **Planen burde hatt et eget kapittel som tok for seg krav til personalets kompetanse og hvilket ansvar barnehageeierne skal ha i forhold til dette.**

Det er også påfallende at man i planen har gått bort fra begrepet *sosial kompetanse*.

Gjennom mange år har vi jobbet med dette og gjort det til vårt eget. Det har blitt noe som kjennetegner arbeidet i barnehagen og tusenvis av barnehager bruker rammeprogrammer om temaet. Nå kalles det sosial læring/forståelse og sosiale ferdigheter. Ikke noe galt om dette, men hva er bakgrunnen for denne endringen? Er det godt begrunnede faglige vurderinger eller er det en endring for endringens skyld?

Det har vært undersøkelser blant førskolelærerne om hva de forventer av den nye rammeplanen. Et av signalene var at de ønsket et større fokus på arbeidet med småbarna. Dette har ikke kommet med i den nye utgaven. Når vi vet at flere og flere småbarn får plass i norske barnehager, så er dette påfallende.

Spesieller merknader:

Kapittel 2.6:

Her blir det fremhevet viktigheten av gode muligheter og arealer for fysisk aktivitet, og at det er viktig å ta hensyn til dette når barnehager bygges. I neste avsnitt står det derimot.. "Dersom barnehagen ikke har tilfredstillende arealer for fysisk utfoldelse og allsidig bevegelseerfaring

innefor egen grenser, bør barnehagen utnytte nærliggende grøntarealer og naturområder.”
Dette er en gavepakke til dem som vil starte barnehager i uegnede lokaler. Hvis uteområdet ikke er bra nok så kan vi alltid finne en annen plass av og til.... Det er utrolig naivt å tro at ikke useriøse aktører på barnhagemarkedet ikke vil utnytte denne muligheten. Alle som jobber i barnehagen vet at det er mer ressurskrevende å forlate eget område, så dette er ikke bra nok. Både rammeplanen og egne gode forskrifter må stille krav til det fysiske miljøet.

Kapittel 4 og 5.

Disse kapitlene er på til sammen 5 sider. Det er kjerneverdiene i barnehagen som omtales her, og det på en lettvinnt måte. Innholdet i seg selv er det ikke noe galt med, men det er for lite konkret. Det står 18 linjer om lek. Det er ikke nødvendig å ha en teoretisk avhandling om temaet, men når vi vet at dette er barnas viktigste arena for læring så er dette påfallende lite. Debatten den siste tiden har gått på at det er ”for mye lek og for lite læring” i barnehagen. Det blir også sagt at norske barn har for dårlige kunnskaper om fag. Er dette en måte å prøve å gjøre barnehagen om til en førskole som skal ha til hovedoppgave å gjøre barna faglig dyktige?? Når vi ser at kapitlet om fagområdene har større plass enn disse to til sammen så er det et nærliggende spørsmål. Vi som jobber i barnehagen vet at barna lærer mest i daglig samspill og hverdagslivets aktiviteter. Da bør også dette gjenspeiles i rammeplanen. Kapittel 4 og 5 bør bli mer konkret og det må utdypes nærmere hvilke krav det stilles til førskolelærerne og øvrige personalet i forhold til dette. Kapittel 6 har strek-punkter hvor det er spesifisert hva barn skal få, og hvordan personalet skal arbeide. Dette bør også gjøres i forhold til omsorg, oppdragelse, lek og læring.

Kapittel 6:

Dette er et bra kapittel. Det er fint at det er formulert egne punkter for hvordan personalet skal arbeide. Innledningen til hvert område er kort, men det må forutsettes at førskolelærerne i barnehagen har kunnskap om dette fra sin utdanning.

Kapittel 8.2

Det bør stå at hver kommune skal lage et forpliktende system for overgang skole-barnehage, i stedet for ”*Den enkelte barnehage må finne hensiktsmessige løsninger..*”

Med vennlig hilsen

Per Sandvik (Sign.)
kultur- og oppvekstsjef

Mehdi Jeddi
barnehagekonsulent